

СТАНОВИЩЕ

на доц. д-р Георги Костадинов Бърдаров

Ръководител на катедра „Социално-икономическа география“,
при Геолого-географски факултет на СУ „Св. Климент
Охридски“

относно дисертационния труд на Димитър Тодоров Димитров,
докторант на самостоятелна подготовка към катедра “Социално-
икономическа география“ на Геолого-географски факултет на СУ
„Св. Климент Охридски“

на тема: „Влияние на транспортната инфраструктура върху
регионалното развитие на Североизточна България: ситуационен
анализ, оптимизационен модел и средносрочна прогноза“

Постъпилата документация за придобиване на научна и
образователна степен „доктор“ на докторанта Димитър Тодоров Димитров
е в съответствие с всички изисквания на Правилника на Софийски
Университет „Св. Климент Охридски“.

Работата е структурирана в шест глави, плюс увод и заключение,
като всяка една глава съдържа различен брой подзаглавия, в зависимост от
обема и съдържанието си. Общият обем на труда е 223 страници.

Дисертацията е посветена на изключително актуална и важна за
България проблематика, тъй като транспортната инфраструктура е сред
най-големите пречки, но също така и предпоставки при регионалното
развитие на Североизточна България. Темата е подбрана в най-добрите
традиции на класическите географски изследвания, с много ценна
практична насоченост.

Работата спазва класически географски алгоритъм, от увод с
формулирани цел, задача, обект на изследване и методи, през теоретична
глава, изясняване на основните фактори, оказващи влияние върху
функционирането на транспортната инфраструктура, връзката и с
регионалното развитие и особено ценната шеста глава, която е модел за
постигане на устойчиво, балансирано и регионално влияние на
транспортната инфраструктура върху регионалното развитие на
Североизточна България.

Още от увода ясно си личи, че трудът е плод на многогодишен и задълбочен научен интерес към проблематиката. Точно и ясно са формулирани целта и предмета на изследването и произтичащите от тях задачи.

Стильът на дисертацията е високо научен, стилизиран, изчистен, без излишни подробности. Много добро впечатление прави географския елемент, който е подчертан освен от анализите и от заглавията и подзаглавията на отделните глави, в които неизменно присъства. Това е изключително важно, тъй като регионалните анализи и стратегии трябва да се приоритет преди всичко на географите, които единствени могат да дадат най-пълна и комплексна оценка. Много ценна е подглавата II.2, която дава една солидна база за всички регионални програми и политики. Като цяло втора глава е посветена на теоретико-методологичните основи на изследването и понятийно-терминологичния апарат. Тази глава дава ясна представа колко навътре в тематиката е докторанта и как умело жонглира със сложната терминология и фактология. Много ценно според нас е, че в подглава II.3 посветена на методиката на изследването авторът дава конкретни примери, с конкретни стойности, като така виждаме реалното прилагане на използваната методика в практиката. Трябва да се отбележи и позоваването на редица утвърдени наши учени от различни направления в тази част.

В съдържателен план трета глава има най-голяма тежест. Тя е посветена на формирането, функционирането и развитието на транспортната инфраструктура в Североизточна България. Анализът е по видове транспорт и е изключително задълбочен, богато подплатен с конкретна фактология. Много ценно в нея е разкриването на вътрешно районите връзки и на сериозните пространствени диспропорции, които има изследваната територия, по отношения на транспортната си инфраструктура. Изяснени са и историческите обусловености и причинно-следствени връзки, които определят съвременното състояние на транспортната инфраструктура в района.

Четвърта и пета глава доразвиват заложените в трета тези и постановки, като много ценно в тях е обвързването на степента на развитие на транспортната инфраструктура в района с регионалното развитие, търсенето на синергетичния ефект и най-вече функционалната обвързаност между двете системи.

Най-голям практико-приложен принос има шеста глава, където автора е направил сполучлив опит за модел за устойчиво, балансирано и

регионално влияние на транспортната инфраструктура върху регионалното развитие на Североизточна България.

Заключението на дисертацията е стегнато, ясно. Обхванати са всички основни изводи, до които е достигнал автора по време на своето изследване. Тези изводи синтезирано са подредени в ясна логическа последователност и определено отговарят на зададената в началото на труда цел на изследването.

Имаме една забележка към автора, някои от заглавията на глави и подглави са прекалено тежки и многословни, могло е да се помисли за тяхното оптимизиране.

Авторефератът отговаря на всички изисквания и дава добра представа за целта, същността и резултатите от изследването.

Отделени са девет приноса в дисертационния труд. Могло е да се помисли за обединяването на някои от тях или за разграничаване между теоретико-методологичните и практико-приложните, но и в този си вид приносите коректно отговарят на направеното в дисертацията научно изследване.

В заключение искаме да подчертаем, че представеният дисертационен труд е плод на многогодишен труд на автора, с определено сериозни научни приноси и достижения. Всичко това ни дава основание да гласуваме за присъждане на научната и образователна степен „доктор“ по професионалното направление 4.4 „Науки за Земята“ (шифър 01.08.02. „Икономическа и социална география) на докторант Димитър Тодоров Димитров.

София, 29.01.2016г.

Изготвил становището:

доц. Д-р Георги Бърдаров